

[Hans Hansen.]

at der er vel ingen Grund til at undre sig over, at Retsforbundet har den Stilling mod Lønningslovene, som jeg gav Udtryk for i Gaar, at jeg maa tilstaa, at jeg forstaar ikke, hvad Finansministeren mente hermed.

Jeg stillede et Par Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, som jeg om et Øjeblik skal komme tilbage til, men som Finansministeren glemte at besvare.

Naar den højtærede Finansminister siger ironisk overfor det konservative Folkeparti, at der er flere Ordførere og flere Standpunkter, saa vil jeg sige til den højtærede Finansminister, at jeg er ikke helt sikker paa, om der ikke indenfor de andre Partier i Øjeblikket er nogle, der ogsaa gaar med Revolveren i Lommen overfor det fremsatte Lovforslag, men som ikke holder af at komme frem med den.

Saa er det Spørgsmaalet om, hvem der har Ansvaret, om Kommissionen har Ansvaret. For mig er det saadan, at det er hele Rigsdagen, der har Ansvaret — naar den giver sin Tilslutning. De, der giver deres Tilslutning, har Ansvaret i samme Grad, som de gaar ind for Lovforslaget. Derfor forekommer det mig, at de fire Partier, der i Øjeblikket er gaaet ind for Forslaget sammen med Finansministeren, sidder til Halsen i Fedtefadet, der er ingen Forskel dér.

Med Hensyn til Formaalet for en Forening, og hvad en Forenings Penge maa bruges til, er jeg for saa vidt enig med den højtærede Minister, som jeg ikke mener, at Lovgivningen skal blande sig ind i, hvad Foreningen maa bruge sine Penge til. Noget andet er, at jeg mener, det er ganske urimeligt, naar et Flertal bruger Foreningens Penge til Ting, der ligger ganske udenfor Foreningens Formaal. Den højtærede Minister drog en Parallel mellem Staten som Arbejdsgiver og private Arbejdsgivere. Det er for Resten betegnende for hele den højtærede Ministers Opfattelse af Fællesskabet og den enkelte. Naar man melder sig ind i en Forening, forudsætter man vistnok, at Flertallet ikke misbruger sin Magt til at anvende Medlemmernes Penge til noget, der er det Formaal uvedkommende, for hvilket man har meldt sig ind. Hvis f. Eks. Flertallet i en Gymnastikforening bruger Pengene til katolsk Propaganda, vilde det da ikke være en Krænkelse af Mindretallets Ret?

Jeg vil gerne henvise til Herbert Spencers „Den store politiske Overtro“, den foreligger oversat paa Dansk. At der muligvis

er ikke saa stor Forskel mellem det ærede Medlem Hr. Pinstrup og den højtærede Finansministers Opfattelse, er en Ting for sig, og i Statens Administration er der i alt Fald meget ringe Forskel.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen. Naar det ærede Medlem mente, at jeg havde talt til Vælgerinteressere i denne Sag, maa jeg sige, at naar jeg her paa min Gruppens Vegne blankt gaar imod Lønningsforhøjelse til samtlige Statens Tjenestemænd, er det efter min Mening det modsatte, der sker. Naar det ærede Medlem dernæst spurgte direkte om, hvad jeg mente med mine Udtalelser i Gaar, skal jeg sige, at det gav jeg Udtryk i Slutningen af min Tale, hvor jeg sagde, at jeg vilde anbefale, at man ikke gennemførte Lovforslaget, saaledes som den økonomiske Situation i Øjeblikket foreligger. Og med Hensyn til Spørgsmaalet smaa og store Lønninger, og om jeg vilde stille Forslag om at forhøje de smaa Lønninger, skal jeg dertil sige, at det vil jeg naturligvis ikke, da jeg ikke vil gaa med til Lovforslaget. Noget andet er, at hvis vi kommer i den Situation, at Tilgangen bliver for lille, bliver vi nødt til at forhøje Lønningerne; men saaledes er Forholdet ikke, det modsatte er tværtimod Tilfældet.

Naar det ærede Medlem siger, at jeg med en flot Haandbevægelse afviste Kommissionens Betænkning og Bemærkningerne til Lovforslaget, vil jeg dog gerne have Lov til ogsaa i denne Forbindelse at gentage mit Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Det er opgivet i Betænkningen og i Opstillingen angaaende Merudgifter og Besparelser, at der vil blive en Merudgift for Staten paa lidt over 3,1 Mill. Kr. Men den samlede Merudgift er først opgjort til 7,2 Millioner, og Besparelsen er opgjort til 4,74. Man ved jo, at Aspirantordningen af mange Grunde ikke kan blive effektiv med det samme, og den udgør 1 600 000 Kr. Og saa vidt jeg forstaar § 832, vil Lønnedgangen — og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen var ogsaa inde paa det med Hensyn til Lærerlønningerne paa Landet — blive godtgjort ved personligt Tillæg. Hvis jeg har Ret i denne Betragtning, vil den Opstilling, der her er fremsat, ikke holde.

Skulde jeg fejle, vil jeg gerne retledes paa dette Punkt. Men naar den fremtidige Aspirantordning, der udgør, som sagt, 1,6 Million i Besparelse, ikke kan blive effektiv med det samme, og naar den Nedgang, der er paa visse Omraader, kan tillægges ved-